11/01/2024

Οι Χριστιανοί μία μειοψηφία

/ Γνώμες

Σήμερα, ίσως περισσότερο παρά ποτέ τα τελευταία χρόνια, οι χριστιανοί αισθανόμαστε μειοψηφία στην κοινωνία. Δεν είναι απαραίτητα σωστός αριθμητικά ο χαρακτηρισμός. Σίγουρα είναι όσον αφορά στον θόρυβο που προκαλείται εις βάρος της πίστης. Παρότι οι χριστιανοί ήμασταν πάντοτε «η μικρά ζύμη», εντούτοις στην ελλαδική πραγματικότητα δεν είχαμε την αίσθηση ότι η θέση μας ήταν χωρίς αξία για τους πολλούς.

- **Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας**

Δεν ζούμε βεβαίως σε κατάσταση διωγμού σήμερα. Υπάρχει, παρότι διάφοροι το αμφισβητούν, περίοδος δημοκρατίας και ελευθερίας, οπότε και οι όποιες ιδέες, απόψεις και στάσεις ζωής είναι ελεύθερες να εκδηλωθούν. Δεν είμαστε πάντοτε έτοιμοι να επιχειρηματολογήσουμε για την πίστη μας και το περιεχόμενό της,

καθώς και για τη θέση που παίρνουμε έναντι προκλήσεων των καιρών μας. Εύκολα παραμένουμε σε μια συντηρητική ανάγνωση της ζωής, στο επίπεδο όμως της ηθικότητας, χωρίς να είμαστε σε θέση να εξηγήσουμε, πρώτα εντός μας, και στη συνέχεια και στους άλλους γιατί λέμε «ναι», γιατί λέμε «όχι» στις επιλογές του σύγχρονου πνεύματος. Δεν είμαστε, άλλωστε, τόσο ανεπίληπτοι, ώστε το παράδειγμά μας να συγκλονίζει. Ούτε είμαστε τόσο έτοιμοι να αποδεχτούμε τις αμαρτίες και τα λάθη μας, ώστε η θέση μας να έχει εντιμότητα.

Από την άλλη, πάλι, σήμερα η ειρωνεία εναντίον της πίστης θριαμβεύει. Υπερτονίζονται καρικατούρες πιστών και φαινόμενα δυσεξήγητα ακόμη και για τον καλοπροαίρετο, ενώ οι πρακτικές της εκκλησιαστικής ζωής, όπως η νηστεία, η προσευχή, ο εκκλησιασμός, η μετοχή στην μετάνοια, η εγκράτεια, η ακολούθηση ζωής με μέτρο, ο σεβασμός στις αξίες και στους θεσμούς, η άρνηση της αμαρτίας και της ατιμίας, η απόφαση να μην είναι όλα στη ζωή δικαιώματα, αλλά αγώνας αγάπης, κάνουν την πίστη υποκείμενο χλευασμού.

Είναι ένα μικρό μαρτύριο η ζωή της πίστης σήμερα. Μας πολεμά ο λογισμός της μοναξιάς και της απελπισίας. Αισθανόμαστε αστήρικτοι και ότι πρέπει να απομονωθούμε, αν θέλουμε ένα άλλο νόημα ζωής. Δεν μας είναι εύκολο να ζήσουμε την πίστη ως χαρά, διότι υποκύπτουμε στον πειρασμό της σύγκρισης και αισθανόμαστε ηττημένοι στη σύγκρουση. Μας λείπει και η κατάρτιση, ώστε να παλέψουμε. Η γνώση της ιστορίας του χριστιανισμού, όπως επίσης και η αποφασιστικότητα να δούμε πού λαθεύουμε οι χριστιανοί, όχι ως προς σε Ποιον πιστεύουμε, αλλά ως προς το πώς ζούμε.

Το μεγάλο μας μείον είναι ότι ξεχνούμε τον Χριστό. Εκείνος μας είχε προείπει ότι μας αποστέλλει «ως πρόβατα εν μέσω λύκων». Ανάμεσα στους λύκους των ιδεών, της άρνησης, του θορύβου, του δοξασμού της αμαρτίας, καλούμαστε να προσευχηθούμε, να αγαπήσουμε, να συζητήσουμε. Δεν είναι η ζωή ένα παιχνίδι νίκης ή ήττας. Νικητές είναι όσοι φυλάνε Θερμοπύλες. Όσοι φυλάνε τους εαυτούς τους αλώβητους από έναν συμβιβασμό με το κακό, χωρίς να μισούν τους ανθρώπους. Νικητές είναι όσοι δεν απελπίζονται. Ο Χριστός θα παραμείνει σκάνδαλο και μωρία. Το ίδιο και όσοι Τον ακολουθούμε. Είμαστε μειοψηφία διότι αγαπάμε αληθινά και λέμε την αλήθεια. Και η αλήθεια, που είναι Πρόσωπο, ο Χριστός, και όχι ιδέα, ελευθερώνει. Το Ευαγγέλιο μάς δείχνει τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να πάρουμε θέση στα της εποχής. Και δεν είμαστε μόνοι. Ο Χριστός της Εκκλησίας είναι παρών στη ζωή μας. Ζητά από εμάς πρώτα την μαρτυρία της ελπίδας. Κι Εκείνος θα μας δώσει τη δύναμη να έχουμε και να δίνουμε λόγο.

Πηγή: pemptousia.gr